

M. Zévaco

Papežinja Favsta

Roman

Karel se je ozri na gostilno, ki mu jo je kazal Pardaillan. Zdela se je prijazna in vabljiva. Vitez še ni bil pozabil, da je nekega večera prišel v Favstin dvorec skozi železna vrata, rešil pa se je iz nje skozi to krčmo. Mrki dvorec in zala gostilna sta morala biti po tem takem v medsebojni zvezi, gotovo ne po naključju.

»Pardaillan,« je zaprosil Karel, »jaz nisem lačen! Dajva, rešiva nesrečnega, ki sta tu zaprta!...«

»Ej, tako mi rogovj eklenškovih, saj baš zato je treba, da obehdujeva pri... nu, kako že pravijo gostilni?... pri »Železni stiskalnici!...«

To rekši je krenil proti gostilni, v kateri sta gospodinjili Rousotte in Pâquette.

Tisti mah, ko sta hotela stopiti v vežo, se je pojavil na ulici javni glasnik s štirimi sulčarji in je trikrat zatrobil v trobento. Čeprav je bil kraj zapuščen, se je vendar takoj nabrala precejšnja gruča moških in ženskih zijal. Na pragu gostilne se je pojavilo nekaj ženščin, šolarjev in vojakov.

»Poslušajva,« je rekel Pardaillan. »Javni glasniki pripovedujejo

120

časih kaj zanimive stvari, posebno pa ta, ki ga spremljajo vojniki našega ljubljenskega vojvode Guiskega...«

Ko se je glasniku zazdelo, da je zbral dovolj poslušalcev, je jel s pojočim glasom čitati pergamen, ki ga je držal v rokah.

»V imenu njegove Visokosti vojvode Guiskega, regenta in namestnika njegovega Veličanstva kralja...«

»Živel Guise! Smrt Herodu!« je zahrumela množica.

»Mi, Guillaume Guillaumet, glasnik pariškega mesta, razglašamo vsem prisotnim in jim naročamo, naj sporoče povsod in vsakomur sledeče:

Plemič de Pardaillan, bivši grof Margencyjski, je proglašen za izdajalca, upornika in sovražnika Cerkve in Svete lige.

Vsak veren podanik je dolžan, da prime imenovanega zločinca te ga živega ali mrtvega preda vrhovnemu sodniku.

Plemič de Pardaillan je srednje rasti in širokopleč; obleko ima od sivega baršuna, klobuk s petelinjim peresom; brke nosi zavihane, brado na mušico; čelo mu je visoko, oči so svetle, obraz predrzen; po teli znamenjih ga bo lahko spoznati, kamorkoli bi se skril.

Mimo tega razglašamo, da dobi tisti, kdor pripelje plemiča de Pardaillana živega ali prinese njegovo glavo bodi vrhovnemu sodniku, bodi velikemu pošusu, pet tisoč zlatnikov nagrade.

Mojster Guillaume Guillaumet je iznova zatrobil, v znak, da je končal; nato je veličanstveno odjahal. Množica je bila po obljubi petih tisoč zlatnikov tako presunjena, da je čisto pozabila zagnati svoj običajni krik: »Živel Henrik Sveti! Živel steber Cerkve!«

V pivski sobi gostilne pri »Železni stiskalnici«, ki sta Pardaillan in Karel naposled stopila vanjo, so govorili vsi gostje samo o razglasu. Vprašanja in odgovori so švigali sem ter tja in nepristano so se ponavljale čarobne besede:

»Pet tisoč zlatnikov!...«

Očividno si je marsikdo že belil glavo, kako bi jih zaslužil...

Pardaillan je mirno prehodil pivsko izbo in dospel v oddaljeno sobico, ki mu je bila še dobro v spominu; hotel se je kar najbolj približati vratom, ki so spajala gostilno z dvorcem. A kje je bil tisti prehod?... Sedel je za mizo in odgovoril ženski, ki je prišla vprašat, kaj izvolita gospoda plemiča:

»Obedovala bova! Razglas gospoda Guillaumeta mi je napravil imeniten tek.«

Čez deset minut je že dehtela na mizi slastna zlatorumena jajčnica. Pardaillan jo je pospravil v nekaj založajih. Nato se je lotil jegulje pastete, od katere mu je ostala samo skleda. Nato je napovedal vojno piščancu, o katerem je trdila krčmaica, da je boljši od vsakega kopuna. Vse to je zalil z nekaj steklenicami lahkega saunureca, ki je šumel kakor šampanjec. Med jedjo je večkrat zamrmral s polnimi usti:

»Jejte vendar, smrti vam božje! Ne glejte me kakor živa pepelnica...«

In res je Karel le od daleč sledil vnemi neumornega jedca. »Kakor pepelnica,« je ponovil Pardaillan. »Človek bi mislil, da se vam vest kar šibi od grehov. Jelate, ljubezna krčmarica?«

Kje se najbolje kupi?

To je brez dvoma znano glede kakovosti blaga in res nizkih cen:

pri IGNAC ŽARGI

LIUBLJANA, Sv. Petra cesta

Priporoča cenj. odjemalcem veliko izbiro raznih nogavic, rokavic, površnih jopic, bluz, oblek ter raznega moškega, damskega in otroškega perila, samoveznic itd.

Velika izbira potrebščin za krojače in šivilje.

Podpisana tvrdka naznanja cenj. odjemalcem, da je začela z izdajo svojega po monakovskem načinu varjenega

BOCK = PIVA

predvojne kakovosti in najvljudneje vabi na obilna naročila.

Pivovarna »UNION« Maribor.



A. JINKEVEC K. SOSS

Korespondentinja

perfektna slovensko-nemška stenotipistka, vajena vseh pisarniških poslov; nastop 15. aprila ali 1. majnika. Oferte pod števil. 1007 na Aloma Company, Ljubljana.

Potrebujemo nujno večje število

oglarjev

za takojšnji ali poznejši sprejem v delo. Plača po dogovoru. Obrnite se pisмено ali ustmeno na gozdni urad Karla Auersperga v Kočevju.



Svilene rute

za praznike si najlažje izberete v manufakturni trgovini

J. Preac

v Mariboru na Glavnem trgu, ker je le tam največja in najnovejša izbira.

PRODAJA.

V konkurznem skladu družbe z o. z. »Jadran« se vrši v Ljubljani, Gosposvetska cesta števil. 6. na dvorišču v poslovnih prostorih od srede dne 13. aprila 1927 dalje, vsak dan od 8. do 12. ure in od 2. do 6. ure prodaja raznega blaga (zlasti špecerijskega) po ugodnih cenah.

DR. JOS. C. OBLAK
odvetnik kot upr. konkur. sklada.

NOVI LEPI ČEVLJI

BODO POVEČALI VAŠE VELIKONOČNO VESELJE

Moški polčevlji
črni ali rumeni
Din 269.-

Lakasti
Din 299.-

Naši dražestni
poletni modeli
bodo docela ugodili
Vašemu okusu

Naše cene
vsled dobre
organizacije
padejo vsakemu v oči.

Luksuzni iz
usnja za dame
Din 229.-

Lakasti
Din 249.-

Preizkusite v naših podružnicah
udobnost naše obutve



FLY = TOX

(Fly-toks)

UNICUJE MUHE, BOLHE, KOMARJE, SČURKE, MOLJE, USI, MRAVLJE.
PREPARAT ZA UNICEVANJE VSEGA MRČESJA.

ZAHTEVAJTE PROSPEKT!

DOBITE GA V VSEH DROGERIJAH IN BOLJSIH KOLONIJALNIH TRGOVINAH ALI PRI ZASTOPNIKIH DROGERIJ.

T. Subašić i drug
BEOGRAD,

Knez Mihajlova ulica broj 25.